Posudek vedoucího diplomové práce Ing. Marty Božoňové
„Veřejnoprávní režim účelových komunikací"

Předložená diplomová práce o rozsahu 53 stran poněkud řídce psaného textu je členěna, kromě úvodu a závěru, do 4 kapitol. Východiskem jsou obecnější kapitoly o veřejném užívání a o pozemních komunikacích. Speciálně jsou problematice účelových komunikací věnovány 2 kapitoly, první z nich je „svodná", druhá je věnována vybraným problémům veřejného užívání.

Jde o individuální téma diplomové práce. Problematika účelových komunikací patří ve správním právu k řídce traktovaným tématům. Vykazuje jisté hraniční rysy ve vztahu k právu soukromému, což jeho zpracování jistě ovlivňuje.

Diplomová práce je psána se zájmem zdůraznit praktické problémy realizace právní úpravy, popřípadě se i pokusit naznačit jejich řešení. Autorka využila dostupných pramenů včetně judikatury. Někdy se však nedokáže vyrovnat s tím, že jejich obsah vyjadřuje různé názory v různých dobách, což vyvolává rozpory v textu (srov. např. na str. 23 a 24).

Při práci s literaturou se autorka na některých místě přebírá text pramene na který odkazuje pouze tak, jako by šlo o volnější zdroj inspirace. Tak např. text na str. 5 až 7 je prakticky doslovně převzat z pramene citovaného v poznámkách č. 2 a 3 [nejde ovšem toliko o str. 307 (a násl.) zmíněného pramene]. Podobně na str. 21, kde není citován článek R. Kočího uvedený v seznamu literatury na str. 53.

Přestože pozemní komunikace nemusí být stavbou (v práci je to správně uvedeno např. na str. 11 nebo 22), lze mít za to, že ke komplexnímu pohledu na danou problematiku, též zejména s ohledem na název práce, by patřila i stručná kapitola, popřípadě subkapitola věnovaná stavebněprávním souvislostem. Prospělo by to zřejmě i rozsahu práce, který je, s ohledem na přepočítávání stran na znaky, podlimitní.

Z dílčích připomínek uvádím:

- na str. 8 mělo být výslovně uvedeno, že jde o § 19 zákona o pozemních komunikacích; chybí zde zavedení zkratky,

- obecní úřad není správním úřadem, nýbrž orgánem územní samosprávy (str. 12); jiné pojetí by bylo třeba zdůraznit, nebo vysvětlit; podobně Ministerstvo dopravy není subjekte (na téže str.); s pojmem „subjekt" (ve spojení „jiný subjekt" se příliš volně nakládá i na str. 18,

- jak je to s „nezávislostí" státní správy?; (str. 12),

- obce nevykonávají „státní" správu k vlastnímu majetku!; (str. 14; naproti tomu správné je rozlišení na str. 15); i v dalších ohledech bylo vhodné tvrzení obsažené ve druhém odstavci na uvedeného str. zpřesnit a argumentačně podložit,

- formulace předposlední věty na str. 15 je poněkud neobratná,

- jakou vadou trpí úkon silničního správního úřadu zmíněný v poslední větě ptvního odstavce na str. 16?,

- ve třetím odstavci na str. 16 nejde tak ani „pro koho“, jako spíše „k čemu“,

- co autorka rozumí pojmem „obchodní organizace“?; (str. 19),

- na str. 21 bylo vhodné zabývat se možným průnikem mezi účelovými komunikacemi uvedenými sub a) a sub c),

- mezi textem druhého a posledního odstavce na str. 23 je jistý rozpor; stejně tak v textu samotného posledního odstavce, který přetéká na str. 24 (podle dnešní právní úpravy nemusí existovat ani konkludentní souhlas; správně je to uvedeno na str. 26, 38 a 50); judikát zmíněný ve druhém odstavci na str. 24 je z jiné doby,

- nelze hovořit o „rozhodnutích“ Veřejného ochránce práv! (str. 25),

- ve druhém odstavci na str. 27 není pamatováno na § 40 odst. 6 zákona o pozemních komunikacích,

- pojem, „neveřejně přístupná účelová komunikace“ je kuriózní, nicméně v literatuře je používán; (str. 28),

- na str. 32 není uveden odkaz na prováděcí předpisy z r. 1961 a posléze z r. 1984 k zákonu z r. 1961; to vyvolává dojem, že není zřejmé, k jakému datu se vztahuje výklad v posledním odstavci na str. 32 (srov. „tehdejší místní národní výbor“),

- silniční správní úřady nejsou (až na Ministerstvo dopravy) orgány státu!; (str. 34),

- na str. 36 je chybný odkaz na ustanovení zákona o pozemních komunikacích (původní § 17 odst. 3 je od 1. ledna 2007 zařazen jako odstavec 2),

- tvrzení o účelových komunikacích jako o „základní, sběrné kategorii“ pozemních komunikací je přinejmenším nadnesené; (str. 38),

- o kterých ustanoveních stavebního zákona je zmínka na str. 42?,

- předpoklady použití § 142 správního řádu stálo za to blíže rozebrat; (str. 43),

- k partii 4.2. existují i zajímavé literární prameny,

- na str. 45 chybí zmínka o právním ustanovení, které zakládá příslušnost pověřeného obecního úřadu,

- v prvním odstavci na str. 48 bylo zase třeba zmínit dotyčné ustanovení zákona o státní kontrole,

- ke sledu výkladu na str. 47 a 48 lze mít výhradu z hlediska chronologického (první odstavec na str. 47, na něj navazující text a posléze druhý odstavec na str. 48),

- argumentovat bylo třeba i tvrzení obsažená v posledním odstavci na str. 48, který přetéká na str. 49,

- druhý odstavec na str. 49 zřejmě nenavazuje na odstavec první; mělo být zdůrazněno, že jde o nový problém,

- u citací z kolektivních děl má být uváděn i autor a název příslušné kapitoly,

- v textu jsou i překlepy (např. na str. 27 nebo 31).

Celkově mám za to, přes výše uvedené výhrady, že diplomantka svůj úkol, též s ohledem na obtížnost tématu, která snad může kompenzovat i podlimitní rozsah práce, vcelku zvládla a že předložená diplomová práce jinak v zásadě splňuje požadavky kladené na práce tohoto druhu.

Otázka k obhajobě:

Charakterizujte veřejnoprávní předpoklady (1) umístění, (2) provádění stavby a (3) užívání účelové komunikace, která je stavbou [zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), v platném znění zákon; č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, v platném znění].

V Praze dne 17. června 2009

JUDr. Ing. Josef Staša, CSc.